

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 12 stycznia 2021 r.

DIH-4.709.56.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/65/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 20 października 2020 r. (sygnatura: KH.8361.56.2020/59DEC/20), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20.200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 10 lutego 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 17 lutego 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 6 marca 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 497 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen w przypadku 2 partii produktów (...),

- brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 2 partii produktów (...),
 - brak uwidocznionej ceny jednostkowej w przypadku 1 partii produktu (...),
- co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 6 marca 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.56.2020).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił trzydzieści przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł;
- 2) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł;
- 3) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 4) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 5) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 6) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21.000 zł;
- 7) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł; decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 8) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
- 9) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 10) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę

- w wysokości 20.200 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
- 11) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł; decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 12) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł;
 - 13) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł;
 - 14) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł;
 - 15) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł;
 - 16) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł; decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 17) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/44/2020 z 30 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 18) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/45/2020 z 1 lipca 2020r. zaskarżona decyzja został utrzymana w mocy;
 - 19) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
 - 20) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/46/2020 z 2 lipca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy;
 - 21) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;

- 22) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 23) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 24) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 25) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł;
- 26) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z dnia 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł; decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy;
- 27) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z dnia 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł; Strona wniosła odwołanie,
- 28) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) – decyzją z dnia 21 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł; Strona wniosła odwołanie;
- 29) 30 – 31 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) – decyzją z 23 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł; Strona wniosła odwołanie;
- 30) 20 – 21 lutego 2020 r. stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) – decyzją z 2 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł; Strona wniosła odwołanie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 15 września 2020 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – trzydziestego pierwszego - naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 20 października 2020 r. (sygnatura: KH.8361.56.2020/59DEC/20), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20.200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu trzydziestego

pierwszego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 23 października 2020 r.

Pismem z dnia 27 października 2020 r., Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. zarzucając:

- a) naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:
 - uznanie, że doszło do najwyższego stopnia naruszenia obowiązków z w/w ustawy, podczas gdy naruszenie obowiązków dotyczyło wyłącznie 6 partii towarów, co stanowiło 1,2% sprawdzanych towarów,
 - niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy,
 - niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie uprzednie nałożone na stronę w ciągu 12 miesięcy wstecz dotyczyły innych sklepów, jak również poprzez pominięcie okoliczności, iż strona prowadzi sieć kilku tysięcy sklepów, zatem brak dwóch cen oraz trzech cen i cen jednostkowych nie może być uznany za najwyższy stopień naruszenia obowiązków, gdyż należy brać pod uwagę skalę działalności przedsiębiorcy, w tym liczbę sklepów oraz ilość asortymentu,
 - wysokość kary jest nieproporcjonalna do wysokości innych kar – tj. kary w wysokości 20 – 21 tys. złotych organ nakładał za nieprawidłowości w znacznie szerszym zakresie (kilku - kilkudziesięciokrotnie większym),
- b) naruszenie art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom poprzez niewłaściwe zastosowanie przesłanki proporcjonalności przy wymierzaniu kary, tj. naruszenie dotyczyło wyłącznie 6 partii towarów, co stanowiło 1,2% sprawdzonych towarów, a wymierzona kara wynosi 20.200 zł,
- c) naruszenie art. 77 w zw. z art. 80 kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu obywateli, tj.
 - pominięcie okoliczności, iż Strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację na przyszłość,
 - pominięcie wyników innych kontroli, dokonywanych przez organ w ostatnich tygodniach, w których nie wykazano żadnych naruszeń,
 - niepodjęcie wszystkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także niezbranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego m.in.. poprzez oparcie się na niewielkiej części asortymentu,
 - niewzięcie pod uwagę okoliczności, że strona prowadzi sieć sklepów, co doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego, tj. uznania, iż doszło do najwyższego stopnia naruszenie obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy podczas gdy naruszenie dotyczyło wyłącznie 6 produktów oraz uznania, że dotychczasowa działalność strony stanowi okoliczność zaostrzająca wymiar kary

Pismem z 19 listopada 2020 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych w przypadku 5 partii produktów spośród 497 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, trzydziestym pierwszym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 20.200 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również

uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Śląskiego WIIH kary pieniężnej.

Prezes UOKiK dokonując analizy akt sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwrócił uwagę na stwierdzenie Śląskiego WIIH, że kontrolowany przedsiębiorca – Jeronimo Martins Polska S.A. nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach po raz trzydziesty pierwszy, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen Śląski WIIH stwierdził dotychczas w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli, tj.:

- 1) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł,
- 2) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
- 3) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 4) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 5) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 6) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł,
- 7) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł. Decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 8) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
- 9) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

- 10) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 11) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 12) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł,
- 13) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
- 14) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł,
- 15) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł,
- 16) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł. Decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 17) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji, decyzją DIH-IV/44/2020 z 30 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 18) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/45/2020 z 1 lipca 2020r. zaskarżona decyzja został utrzymana w mocy,
- 19) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 20) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji; decyzją DIH-IV/46/2020 z 2 lipca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 21) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca

- 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 22) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
 - 23) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
 - 24) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
 - 25) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł,
 - 26) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z dnia 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
 - 27) 13 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z dnia 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł, Strona wniosła odwołanie,
 - 28) 23 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) – decyzją z dnia 21 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł. Strona wniosła odwołanie,
 - 29) 30 – 31 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) – decyzją z 23 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.200 zł. Strona wniosła odwołanie,
 - 30) 20 – 21 lutego 2020 r. stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) – decyzją z 2 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 20.300 zł. Strona wniosła odwołanie.

W powyższych przypadkach na kontrolowanego przedsiębiorcę zostały nałożone kary pieniężne, w drodze decyzji administracyjnej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o cenach. Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, warunkiem wymierzenia kary w wysokości do 40 000 zł jest fakt niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z powołanym przepisem okres 12 miesięcy jest liczony od dnia, w którym po raz pierwszy stwierdzono naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach. Prezes UOKiK stoi przy tym na stanowisku, że w przypadku daty tego naruszenia należy mieć na względzie art. 53 Prawa przedsiębiorców, zgodnie z którym ustalenia kontroli zamieszcza się w protokole kontroli. Niemniej fakt naruszenia jest stwierdzany w postępowaniu

administracyjnym. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy przyznać, że organ pierwszej instancji błędnie uwzględnił okoliczność w/w naruszeń uznając, że naruszenia te miały miejsce, mimo, że de facto, postępowania w sprawach tych naruszeń nie zostały jeszcze zakończone. Należy jednak zauważyć, że w toku przedmiotowego postępowania odwoławczego, postępowanie wszczęte wskutek wniesienia odwołania od decyzji Śląskiego WIIH:

- 16 września 2020 r. (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 29.000 zł zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/59/2020 z 22 grudnia 2020 r. utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy,
- 21 września 2020 r. (sprawa KH.8361.20.2020/40DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.300 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/60/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekającą we własnym zakresie,
- 23 września 2020 r. (sprawa KH.8361.27.2020/41DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.200 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/61/2020 z 11 stycznia 2021 r. utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy,
- 2 października 2020 r. (sprawa KH.8361.43.2020/51DEC/20) nakładającą karę pieniężną w wysokości 20.300 zł. zostało zakończone decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/62/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą postępowanie.

Z powyższego wynika, że organ pierwszej instancji, co prawda, naruszył przepisy postępowania błędnie ustalając liczbę dotychczasowych naruszeń w ciągu 12 miesięcy licząc od pierwszego naruszenia, niemniej jednak uchybienie to zostało konwalidowane przez organ drugiej instancji. Z tego też względu, kierując się ekonomią postępowania nie jest zasadnym przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania, ponieważ organ pierwszej instancji musiałby wydać rozstrzygnięcie w oparciu o przesłanki, które zostały już prawidłowo ustalone przez organ odwoławczy. Przesłanki te wskazują zaś, że w przypadku spraw zakończonych decyzjami Prezesa UOKiK:

- nr DIH-IV/59/2020 z 22 grudnia 2020 r.,
- nr DIH-IV/60/2020 z 28 grudnia 2020 r.,
- nr DIH-IV/61/2020 z 11 stycznia 2021 r.,

stwierdzono fakt naruszenia obowiązków przedsiębiorcy w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług.

Fakt taki nie została natomiast stwierdzony w postępowaniu zakończonym decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/62/2020 z 28 grudnia 2020 r. uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą postępowanie. Organ odwoławczy stwierdził, bowiem, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na poczynienie ustaleń faktycznych, czy w przedmiotowej sprawie nastąpiło naruszenie obowiązku w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług.

Tym samym, należy stwierdzić, że Strona obowiązek informowania o cenach, w okresie wskazanym w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach naruszyła dwudziestodwukrotnie. Ustalenia poczynione przez Prezesa UOKiK, nie zmieniają jednak faktu, że w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do wymierzenia kary zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Strona w odwołaniu podniosła zarzut naruszenia art. 77 kpa w zw. z art. 80 kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego, z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej, zasady zaufania obywateli do organu, zasady przestrzegania interesu obywateli, co doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego i uznania, iż doszło do najwyższego stopnia naruszenie obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy podczas gdy naruszenie dotyczyło wyłącznie 6 produktów oraz uznania, że dotychczasowa działalność strony stanowi okoliczność zaostrzająca wymiar kary.

Strona zarzucając błąd w ustaleniach stanu faktycznego podnosi m.in. że organ nie wziął pod uwagę, iż Strona prowadzi sieć kilku tysięcy sklepów, zaś liczba asortymentu znajdującego się w sprzedaży wynosi około 5000 sztuk. Tym samym, biorąc pod uwagę skalę działalności nie sposób uznać stopnia naruszenia za wysoki.

Odnosząc się do w/w zarzutów organ zwraca uwagę, że kontrolą objęto 497 asortymentów artykułów spożywczych, przy czym zbiór ten został potraktowany możliwie szeroko. Z akt sprawy wynika bowiem, że kontroli poddano słodycze, kawy i herbaty, przetwory owocowo-warzywne, sosy, majonezy i musztardy, przetwory zbożowe, mleko i przetwory mleczne, napoje bezalkoholowe, piwo, wyroby garmażeryjne i tłuszcze. Powyższe, zdaniem organu pozwala uznać kontrolowaną grupę produktów za reprezentatywną dla towarów oferowanych do sprzedaży.

Wg. Strony konsekwencją powyższych uchybień jest naruszenie przez organ art. 6 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, co polega na błędnym ustaleniu przesłanek wymiaru kary.

Jak już wskazano powyżej, przesłanki wymiaru kary określa art. 6 ust. 3 w/w ustawy stanowiąc, że przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia, dotychczasowe postępowanie oraz wielkość jego obrotów i przychodu.

W przypadku stopnia przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena należy więc do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 *„Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc*

umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.”). Zasadnie więc organ I Instancji stwierdził, iż stopień naruszenia obowiązku w zakresie uwidaczniana cen jest wyższy niż znikomy.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi argument, iż Organ nie wziął pod uwagę działań i czynności podjętych w toku kontroli, które m na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości. Strona podnosi również, że Organ błędnie wziął pod uwagę te naruszenia, które miały miejsce w innym sklepie aniżeli sklep kontrolowany.

Rozpoznając przedmiotowy zarzut należy przede wszystkim podkreślić, że brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do przedsiębiorcy, który dopuszcza się naruszenia. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tym przepisie. Kontrolowany sklep nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów ww. ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej. Stąd też, nie sposób zgodzić się z zarzutem odwołania, iż organ nieprawidłowo wziął pod uwagę wcześniejsze naruszenia jakie miały miejsce w innych sklepach aniżeli ten, w którym stwierdzono naruszenia za które wymierzono karę zaskarżoną decyzją.

Nie można również zgodzić się z argumentacją Strony, iż przedmiotowa przesłanka została błędnie ustalona, ponieważ Organ nie wziął pod uwagę faktu usunięcia stwierdzonych uchybień. Usunięcie stwierdzonych naruszeń nie jest bowiem tożsame z przesłanką dotychczasowego działania, stąd też nie będzie miało ono znaczenia przy analizie tej przesłanki, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli.

Natomiast analizując przesłankę dotychczasowej działalności Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz trzydziesty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono dwadzieścia dziewięć naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r. Sygn. akt VI SA/Wa 2744/19: *„Organ prawidłowo wziął również pod uwagę dotychczasową działalność strony – skarżącej spółki, tj. funkcjonowanie na rynku od 2004 r., wyniki dotychczasowych kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków nakładanych przez ustawę o informowaniu o cenach, i zasadnie przyjął, że skarżąca nie dołożyła należytej staranności*

przy wykonywaniu działalności w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów oraz nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa. Zaskarżona decyzji dotyczy naruszenia art. 4 ustawy o cenach po raz ósmy w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie objętych tym przepisem obowiązków po raz pierwszy. Oznacza to, że skarżąca nie tylko spełniła swoim zachowaniem warunek do nałożenia kary za to naruszenie, ale też kary w podwyższonej wysokości.”).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ I instancji w toku postępowania – przedmiotowa przesłanka została ustalona przez organ I instancji na podstawie oświadczenia pełnomocnika.

Strona stawia również zarzut naruszenia proporcjonalności wymierzonej kary zawartej w art. 8 dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27).

Organ zwraca uwagę, że ustalony stan faktyczny wskazuje, iż przedmiotowe naruszenie jest trzydziestym, jakie zostało popełnione przez Stronę w okresie 12 poprzedzających miesięcy. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż kary jakie były wymierzone wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Należy ponadto wskazać, że fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, oznacza, że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Zatem organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 20.200 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a